

[Albrechtsen]

kunne blive tilfældet rent praktisk, og det er jeg glad for, for dermed er skrækkampagnen væk – af Danmark efter vores nej, ville det så skade Danmark? Det ville det jo ikke.

Er det ikke rigtigt, hr. udenrigsminister, at det bare ville udløse en almindelig politisk krise i EF? Hvis man f.eks. angreb Danmark på landbrugsordningerne, er det så ikke rigtigt, at det ikke ville være Danmark, det gik ud over, det ville være EF? Man ville da ikke straffe sig selv. Er det ikke rigtigt, hr. udenrigsminister?

Statsministeren (Ellemann-Jensen, fg.):

Nu bryder jeg mig stadig ikke om udtrykket mobning, men jeg forstår, at det, hr. Albrechtsen tænker på, er den situation, at vi ikke længere får alle vore ønsker opfyldt, f.eks. det, jeg var inde på før, at vi stadig væk ønsker at kunne hente milliarder i restitutioner på eksportvarer, som vi er ene om at have, men de andre siger nej. Er det så Fællesskabet, der lider under det, eller er det Danmark? Vi kan da have vældig ondt af os selv, og hr. Albrechtsen kan skrive mange artikler om det, men det er os, det kommer til at gå ud over. Det er beskæftigelsen på danske slagterier og mejerier, der kommer til at lide under det.

Det er rigtigt, som jeg har sagt flere gange, at vi kan sige nej til hvad som helst. Jeg vil bede hr. Albrechtsen om at tænke sig lidt om et øjeblik. Hvis man er i et fællesskab, hvor alle skal have lidt fordele og alle skal hjælpe til med at andre får fordele, og der sidder én i et sådant fællesskab, der bare siger: ja men jeg har ret til at sige nej til det hele, og så siger jeg nej til det hele – hvad kommer der så ud af samarbejdet?

Tror man, at den ene, der bare stædigt siger nej, for det har man ret til, og ikke gider høre på, hvad de andre har af interesser, så kan regne med at opnå noget som helst fra det fællesskab? Det kan man ikke i nogen form for fællesskab, heller ikke i det fællesskab, der eksisterer mellem europæiske lande.

Albrechtsen (VS):

Efterhånden som vi når frem i denne lille debat, er der ikke meget af skræmmekampagnen tilbage, og jeg vil endnu en gang understrege, at det er en god ting. Men der er

en lille rest tilbage af den. Udenrigsministeren bliver ved med at klamre sig til nogle ganske få praktiske eksempler.

Jeg vil godt spørge udenrigsministeren: hvis nu de andre lande begyndte at drille eller mobbe – hvilket udtryk man nu ville bruge – Danmark på restitutionerne, ville det så ikke som den eneste konsekvens afføde en almindelig politisk krise omkring landbrugsordningerne? Ville konsekvensen af en sådan mobning af et enkelt land ikke kun blive den, der udviklede sig i sin tid, da det var England og det såkaldte budgetproblem, der var på tale, at det går ud over det enkelte lille land, men ikke simpelt hen afføder en almindelig krise i EFs landbrugsordninger? Ville det ikke være konsekvensen?

Statsministeren (Ellemann-Jensen, fg.):

Ja, gid det var så vel, men det er det desværre ikke. Jeg er tværtimod bange for, at hvis vi satte os uden for samarbejdet og vi dermed måtte opleve det, som kunne være en nærliggende konsekvens, nemlig at vi ikke længere ville få en så gunstig behandling med hensyn til restitutioner de steder, hvor vi er eneeksportør, ville det ikke skabe krise for landbrugspolitikken, tværtimod. Det ville derimod kunne bidrage til at løse nogle af de enorme problemer, der eksisterer i den fælles landbrugspolitik vedrørende dens finansiering. Man søger for øjeblikket med lys og lygte efter at skære nogle milliardudgifter væk i den fælles landbrugspolitik. Hvis vi ligefrem beder om, at man kaster et blik på et land, der sætter sig uden for samarbejdet, er det indlysende, hvor man så kan finde de besparelser. Det kan vi brokke os over, men det er ikke noget, der vil underminere den fælles landbrugspolitik. Det er tværtimod noget, andre ville opfatte som en stor lettelse.

Derfor ligger der nogle store konkrete økonomiske risici i det her for Danmark, også på den korte sigt, og også før vi er nået så langt ud på glidebanen, at vi kan tale om, at vores medlemskab er ved direkte at blive draget i tvivl.

Formanden:

Sidste spørgsmål til hr. Albrechtsen.

Albrechtsen (VS):